

УНІВЕРСАЛЬНІ НАВИЧКИ: ВИМОГА СУЧАСНОСТІ ТА ПОТРЕБА РОБОТОДАВЦІВ

*Халіна В.Ю., к.е.н., доцент,
Буцький В.О., к. т. н., доцент.
Устіловська А.С, викладач*

Харківський національний університет будівництва та архітектури

Науково-технічний прогрес прискорюється з кожним роком все помітніше. Цивілізація змінюється на очах і людство потребує адаптивних механізмів для можливості існувати у трансформаційному, динамічному та невизначеному середовищі. Цього року традиційно на Світовому Економічному Форумі були озвучені навички майбутнього. Виконавчий голова форуму професор Клаус Шваб наголосив, що зараз ми маємо у своєму розпорядженні інструменти, а щедрість технологічних інновацій, що визначають нашу сучасну епоху, можна використати, щоб розкрити людський потенціал. До 2025 року 50% усіх співробітників потребуватимуть перекваліфікації, оскільки впровадження технологій зростає, згідно зі звітом Світового економічного форуму про майбутнє робочих місць. Критичне мислення та вирішення проблем посідають перше місце серед навичок, за якими, на думку роботодавців, зростатиме популярність у найближчі п'ять років. Нещодавно з'явилися такі навички самоуправління, як активне навчання, стійкість, толерантність до стресу та гнучкість [3].

До 2040 р. затребуваними компетентностями будуть ті, які не зможуть генерувати машини та роботи, а саме: здатність приймати рішення, аналізувати можливі втрати і вигоди від майбутніх дій; генерування ідей, причому важлива не їх якість, а, як не дивно, кількість, з

яких штучний інтелект буде прораховувати можливі варіанти; вміння персоніфіковано навчати інших; вміння розуміти довгострокові результати навчання і вплив на них отриманої нової інформації; оригінальність; творче мислення; адаптивність; винахідливість; крос-функціональність та міждисциплінарність.

За експертними оцінками, найпростішою та найбільш визнаною структурою набору універсальних навичок є, так звана, «4К», яка включає креативність, критичне мислення, комунікативність та колаборацію. При цьому: креативність – це здатність створювати і знаходити нові оригінальні ідеї, що відхиляються від прийнятих схем мислення, успішно вирішувати поставлені завдання нестандартним чином, а також здатність вирішувати проблеми, що виникають всередині статичних систем; критичне мислення дає змогу не піддатися маніпуляціям, якими переповнений простір, забезпечує можливість прийняття зважених рішень і допомагає в пошуку нових шляхів вирішення проблем; комунікативні навички – це навички ефективного спілкування; колаборація або командна праця складається з міжособистісної комунікації, здатності вирішувати конфлікти, управлінських здібностей.

При цьому, автори даного дослідження, дійшли висновку, що накопичення подібних навичок забезпечує надбання інтегральної soft skill – адаптивності до змін, яка забезпечить безболісний перехід з одного рівноважного стану до іншого з найменш відчутними втратами та найбільшими вигодами [2]. При цьому адаптивність – це не просто здатність пристосовуватися до ситуації та обставин, це скоріш пошук нових можливостей, які надаються зміненим середовищем та новими умовами функціонування, отримання вигоди та покращення власного стану через трансформацію. Тобто, зміни соціально-економічної системи та існуючих в ній об'єктів мають синхронізуватися задля досягнення

рівноваги, яка має носити сталий характер, оскільки турбулентність посилюється і майже не залишає часу на перепочинок.

На сьогоднішній день, універсальні навички такі ж важливі (а, може, часом, і важливіші), як і професійні, оскільки дозволяють не лише отримати роботу, але й втриматися на ній. Роботодавці шукають універсалів, які здатні, між іншим, навчатися та перенавчатися. Такі працівники створюють актуальний кадровий потенціал. А, як відомо, «в сучасних напрочуд динамічних умовах функціонування екосистем дуже швидко змінюються і методи управління кадровим потенціалом як тим, що забезпечує стійкий розвиток всіх сфер діяльності» [3].

Таким чином, перетворення відбуваються на всіх рівнях, оскільки трансформація дотична до кожної сфери людської діяльності. Ряд професій відмирає, частина трансформується, а головне, повсякчас, з'являються нові професії, для яких необхідні фахівці, що, навіть, ще не існують, з навичками майбутнього. 60% нових видів діяльності найближчим часом потребуватимуть навичок, якими володіє 20% фахівців, а за репортом Deloitte – 53% опитуваних компаній, заявили, що в найближчі 3 роки від 50 до 100% співробітників повинні будуть перенавчатися. При цьому 41% керівників назвали боротьбу за талант пріоритетом і основною проблемою. Тож, слід наголосити на тому, що в майбутньому творчість буде найбільш популярним навиком, і педагоги, що піклуються про своїх учнів, повинні створювати навчальні програми, аби забезпечувати саме такі вміння.

Література:

1. Official site World Economic Forum. URL: <https://www.weforum.org> (дата звернення 14.11.2020).
2. Khalina V., Smachylo V., Butskiy V., Ustilovska A. (2020) Formation of the newest educational paradigm under influence of global exogenous factors. *Almanahul SWorld Issue*. №4, Pp.188-192 (дата звернення 13.11.2020).

3. Смачило В. В., Халіна В. Ю. Диференціація методів управління кадровим потенціалом підприємства. *Соціальна економіка*. № 56. С. 222-232 (дата звернення 14.11.2020).

УДК 378:[37.091.12.011.3-051:796]

ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ СПОРТИВНО-МАСОВИХ ЗАХОДІВ

Кисельов В. О., викладач

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

Попри значний внесок дослідників у становлення педагогічних закладів у галузі ФКіС, чинна система професійної підготовки в них спрямована більшою мірою на розвиток спортивної майстерності та загальнонаукового компоненту освіти майбутніх учителів фізичної культури, що не забезпечує випускникам ЗВО рівня професійної підготовки до інноваційної холістичної діяльності відповідно соціального запиту сучасного суспільства щодо сформованості готовності до організації спортивно-масових заходів.

У основу нашого дослідження формування готовності майбутніх учителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів покладено праксеологію як загальну методологію, що розглядає способи діяльності (у тому числі мисленнєвої) з погляду їх практичних властивостей, тобто їх ефективності. Сутність праксеологічної теорії полягає в організації практичної діяльності фахівця з позиції її